

LEVICOVINY.

elektronický zpravodaj Levice

zima 2023

Vážení a milí čtenáři,

další číslo Levicovin je tu. A co vše v něm najdete? Náš spolupředseda Tomáš Ulrich hodnotí úspěch brněnské ZO v komunálních volbách, bývalý člen CV Antonín Horčica pak zase rozebírá dění okolo iniciativy Mír a spravedlnost. Celkem v tomto čísle naleznete čtyři autorské texty z čehož hned dva jsou komentáře. Rovněž zde publikujeme text prohlášení Antifašistické platformy, která ve straně nedávno vznikla.

Poděkování si opět zaslouží všichni, kteří se na vydání tohoto čísla tou či onou formou podíleli a všem našim čtenářům z řad straníků a registrovaných sympatizantů strany Levice.

Pokud byste i vy chtěli přispět do dalšího čísla, napište nám na email redakce. Přeji vám tímto inspirativní čtení!

Šéfredaktor Vítek Prokop

OBSAH:

1. Úspěch v komunálních volbách v Brně...strana 2
2. Prohlášení Antifašistické platformy v Levici...strana 4
3. Belmaršský tribunál 2023 na podporu Julina Assange ...strana 6
4. Komentář: Jak se od "devadesátek" (z)měnila KSČM (I)...strana 8
5. Komentář: Proč nemohu (zatím) podepsat výzvu Mír a spravedlnost...strana 10

Úspěch v komunálních volbách v Brně

Tomáš Ulrich

V metropoli jižní Moravy má Levice druhou největší základní organizaci. Přesto jsme jako správní levičáci před komunálními volbami oslovili dva nám nejbližší politické subjekty s nabídkou volební spolupráce. Byli jsme odmítnuti, a tak jsme museli sestavit vlastní kandidátku. Nazvali jsme ji “Brno Brňankám a Brňanům”, protože jsme potřebovali, aby měla zkratku B3. Zároveň to měla být občanská kandidátka. Což se povedlo. Zaplnili jsme všech 55 míst a kandidátku vedl nestraní RNDr. Jiří Schauer.

Nakonec jsme se dostali až do hlavního zpravodajství České televize, jelikož jsme v předvolebním průzkumu v srpnu získali neuvěřitelných 5,5 procent. Realisticky jsme považovali za dobrý konečný výsledek aspoň 0,5 procent. Nakonec to bylo 0,91 procenta, což při našem celkovém rozpočtu jenom něco málo přes 30 000 Kč a za situace, kdy se B3 objevilo na veřejnosti až 1. dubna roku 2022, považujeme za skvělý výsledek.

Něco takového se nám mohlo podařit jenom díky velkému časovému nasazení při kontaktní kampani a také nápaditou prezentací na sociálních sítích. Podrobný vhléd získáte, pokud si projdete naši facebookovou stránku:

<https://www.facebook.com/Brno.B3>.

První část kampaně jsme věnovali projektu bezbariérových veřejných (bezplatných) toalet na větších přístupných uzlech MHD. S tím nám hodně pomohla Hana Grygarová, která vypracovala celou část programu nazvanou Bezbariérové Brno. Další části programu byly: Pomoc v drahotě, Spolehlivá doprava, Dostupné bydlení, Zdravé životní prostředí a Přátelské Brno. B3 se totiž od začátku profilovalo jako volební alternativa pro sociálně a ekologicky citlivé voliče. Zároveň si troufám říct, že jsme byli nejradikálnější levicovým volebním uskupením v Brně.

Proto B3 pokračuje ve své činnosti i nadále. V Brně je nyní ve vedení neuvěřitelný slepenec stran: ODS-ANO-TOP09-KDU-STAN-ČSSD. Jejich priority jsou pro sociálně a ekologicky citlivé voliče nepřijatelné. Městský rozpočet se zadlužuje kvůli nesmyslným megalomanským projektům a kvalita života občanek a občanů Brna klesá. Je draho, MHD muselo snížit frekvenci spojů, městské teplárny zdražily, primátorka Vaňková a spol. čelí obviněním ze šmelení s městskými byty. V celé kauze figuruje také ministr Pavel Blažek.

Proto předem děkujeme za jakoukoli podporu činnosti B3 v Brně. Sledujte nás a držte nám palce, abychom dokázali aspoň občas poukázat na největší nepravosti v současném řízení Brna a abychom dělali akce, jež budou mít reálný dopad na zlepšování života v Brně. Pokud jste přímo z Brna nebo z blízkého okolí, rádi se s Vámi setkáme na nějaké naší akci.

Ukázky z facebookové propagace B3:

Prohlášení Antifašistické platformy v Levici

Kolektiv autorů

has a fascination
fascism /'fæʃɪzəm
and organization
anti-communist
and dissolved

Za situace, kdy většina obyvatel naráží na nevídané zdražování základních potravin, nájmu, energií, léků a služeb, roste frustrace obyvatel, na níž chybí ve veřejném prostoru levicová odpověď. Hrozí, že tuto situaci využije fašismus, jako tomu bylo ve třicátých letech 20. století.

Levice musí proto současně kritizovat kapitalistický ekonomický systém, který vyvolává zvětšující se ekonomické nerovnosti, jakož i populisty, kteří si zahrávají s fašismem, když slibují pracujícím zlepšení sociální situace, ale pouze dočasné a za cenu nastolení řádu ještě nerovnějšiho a nespravedlivějšího.

Antifašistická platforma vznikla v červenci 2022 v reakci na opakující se spolupráci levicových stran a skupin s SPD a dalšími podobnými subjekty, které vykazují národně konzervativní tendence, tolerují fašistické prvky ve svých politických aktivitách, jsou rasistické, propagují anticiganismus a odmítají uprchlíky. Působíme v rámci strany Levice a našimi členy se mohou stát členové a sympatizanti strany Levice, kteří souhlasí se zásadami platformy.

Antifašistická platforma funguje v souladu se dvěma programovými dokumenty strany Levice, v nichž se říká: „*Naší vizí je společnost založená na demokracii, rovnosti, svobodě a solidaritě*” (Preambule programu Levice) a „*Naším cílem je společnost, která nedělí lidi podle pohlaví, genderu a sexuální orientace ani podle rasových a etnických měřítek či na základě různých forem hendikepu.*” (Dlouhodobý program Levice).

Ačkoliv by se dalo čekat, že každá autenticky levicová strana či organizace ctí antifašistické hodnoty tak jako my, můžeme zejména v poslední době pozorovat odklon některých z nich od podstaty myšlenek, na kterých byly založeny. To vede ke vzniku podivných frakcí a spojenectví mezi národně konzervativními silami, někdy i s fašistickými prvky, s některými levicovými subjekty. Vůči takovému trendu bychom se chtěli jasně vymezit. Chápeme totiž tato spojenectví jako posilování pozice krajní pravice, která se jen tváří jako „přítekně lidu“. Místo vlastní pozice se jí tak část levice politicky podřizuje.

Antifašistická platforma se ve své činnosti věnuje osvětové, vzdělávací a odborně analytické činnosti pro potřeby antifašistického aktivismu, strany Levice i veřejnosti, zaměřené na sociálně konzervativní tendence na levičici a na vývoj a ideové základy současné nacionálně konzervativní politiky, zejména co se týče prolínání náboženské, politické a oligarchické moci, stejně jako na nejrůznější projevy rasismu a xenofobie. Na veřejnosti hodlá prezentovat stranu Levice jako moderní hodnotově orientovanou levicovou stranu usilující o prohloubení humanistických a demokratických společenských tradic, vytváření skutečné rovnosti mezi lidmi, potírání třídního a politického útlaku a rozšiřování demokratického rozhodování v systémech ekonomické a politické moci.

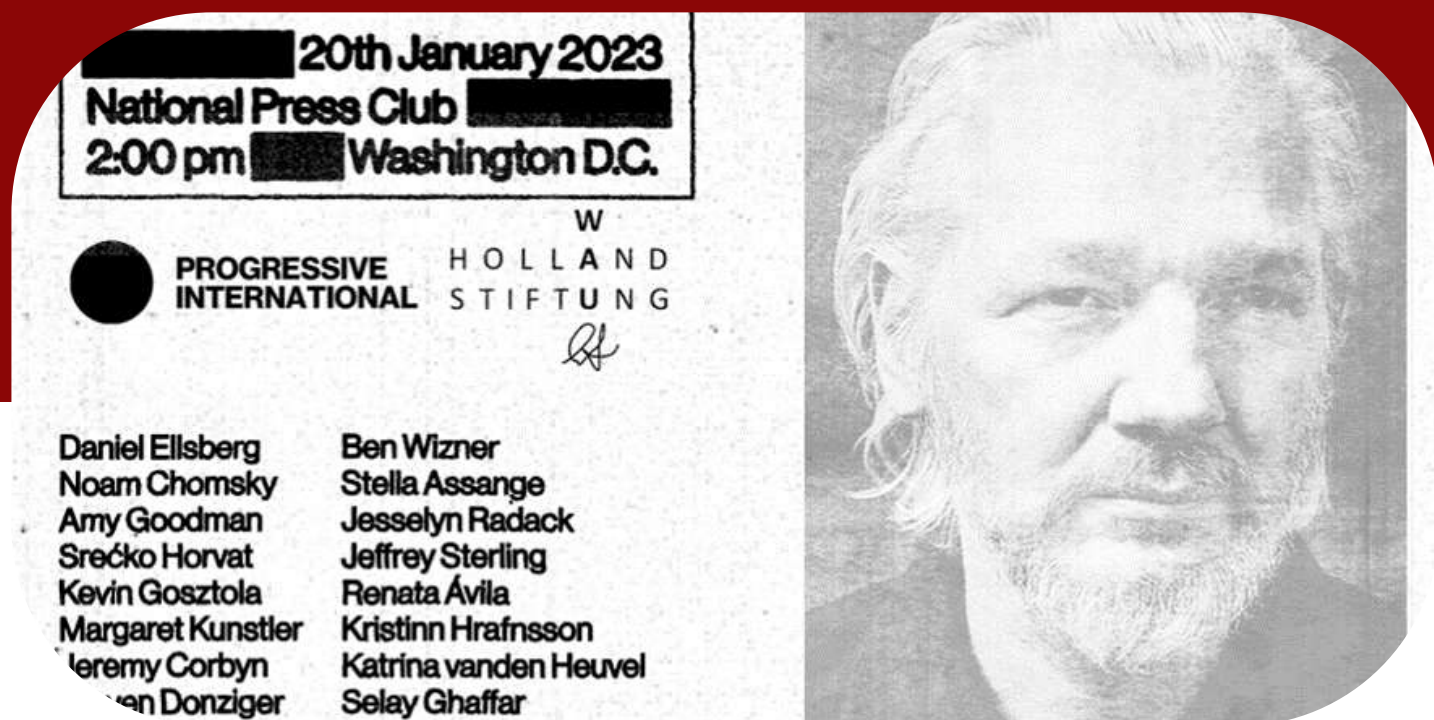
CO SI PŘEČÍST K TÉMATU?

O socioekonomických souvislostech fašismu a populismu doporučuje člen antifašistické platformy a předseda ZO Brno Ing. Martin Švec přečíst následující knihy:

- Daniel Prokop - Slepé skvrny
- Pavel Pospěch - Neznámá společnost
- Kateřina Smejkalová a kol. - Jedna společnost --> různé světy

Belmaršský tribunál 2023 na podporu Juliana Assange

Antonín Hořčica

Letošní, již 3. Belmaršský tribunál, který pořádala organizace Progressive International společně s dalšími organizacemi, se konal 20. ledna 2023 ve Washingtonu DC. Washingtonský tribunál zasedal v Národním tiskovém klubu, kde Assange poprvé prezentoval uniklé video Collateral Murder, ve kterém je vidět, jak američtí vojáci střílí irácké civilisty.

Tribunál je pojmenovaný podle londýnské věznice Belmarsh, kde je Assange držen již téměř čtyři roky. Vydateli Assangeovi, zakladateli serveru WikiLeaks, hrozí 175 let vězení. Assangeův případ je založen na obvinění z porušení zákona o špionáži.

Tribunálu předsedali novinářka Amy Goodmanová a filozof Srećko Horvat. Byla při něm předložena odborná svědectví novinářů, whistleblowerů, právníků, vydavatelů a poslanců o útocích na svobodu tisku a první dodatek americké ústavy.

Známý whistleblower Daniel Ellsberg vyzval Bidenovu administrativu, aby upustila od žádosti o vydání a obvinění novináře Juliana Assange. Jeho stíhání představuje vážnou hrozbu pro žurnalistiku na celém světě. *"Každé impérium potřebuje utajení, aby zakrylo své násilné činy, které jej udržují v chodu,"* svědčil Ellsberg. Podobně svědčil i bývalý předseda britské Labouristické strany Jeremy Corbyn, který uvedl, že pokud bude Assange odsouzen bude to mít mrazivý účinek na novináře.

Srećko Horvat
fotografie od
Rosa Luxemburg-Stiftung
z Wikimedia Commons, CC BY 2.0

Filozof a spolupředseda tribunálu Srećko Horvat uvedl, že americká vláda sice nominálně obhájí svobodu tisku, ale zároveň pokračuje v pronásledování vydavatele Juliana Assange. *"Zákon o špionáži by měl být zrušen. Ve svobodné a demokratické společnosti nemá místo."* svědčil lingvista Noam Chomsky.

Advokátka whistleblowerů Jesselyn Radack, uvedla, že obžalování se podle zákona o špionáži nemohou domoci spravedlivého procesu. Politický ředitel organizace Defending Rights & Dissent Chip Gibbons s tímto hodnocením souhlasí a dodává že *"pokus uvěznit Assange je*

součástí úsilí umlčet ty, kteří odhalují zločiny imperialismu, militarismu a amerického státu" a že normalizace používání zákona o špionáži by vydláždila cestu k jeho bezprecedentnímu obvinění.

Belmaršský tribunál je součástí kampaně za osvobození Juliana Assange. Připojte se ke kampani za osvobození Juliana Assange!
Svobodu pro Juliana Assange!

Celý záznam průběhu Belmaršského tribunálu je k dispozici zde:
https://www.youtube.com/watch?v=j_QqpYATupw

Další zdroje informací jsou zde:

Web organizace Progressive International:

<https://progressive.international/wire/2022-12-19-the-belmarsh-tribunal-is-coming-to-washington-d-c/en>

Britské listy 25.1.2023:

<https://blisty.cz/art/111751-proces-s-julianem-assangem-by-vedl-k-zaniku-prvniho-dodatku-ustavy-usa.html>

Guardian, 20.1.2023:

<https://www.theguardian.com/media/2023/jan/20/joe-biden-julian-assange-extradition-tribunal>

Komentář: Jak se od "devadesátek" (z)měnila KSČM

(I.)

Roman Janouch

Pocházím z rodiny tzv. brkounů, tedy s vazbami na Československou stranu socialistickou (ČSS), moje prateta se znala s první dámou ČSR Hanou Benešovou, v 80. letech se u nás četlo Svobodné slovo, list ČSS, protože to byl tou dobou jediný deník, kde se v době totality dalo číst mezi řádky. Byli jsme tudíž antikomunisticky založeni, ještě v červnu 1989 jsem stál na střední v ředitelně, kde mi bylo doporučeno, abych omezil své veřejné protirežimní výroky, chci-li tu školu dostudovat...

Tou dobou by mě ani ve snu nenapadlo, že během pěti let vstoupím, ač již člen ČSS, do Komunistického svazu mládeže (tak trochu natruc novodobé státostraně s modrým ptákem ve znaku, ale hlavně s bezpočtem bývalých kariérních "soudruhů" ve svých řadách) a za další více než tři roky, poté, co jsem pomohl zorganizovat oslavy 100. výročí založení ČSS, dokonce přestoupím přímo do KSČM.

Je to prosté. Člověk si jen musí sundat klapky z očí a přemýšlet v souvislostech. A tak jsem postupně zjistil, že tehdejší KSČM opravdu není plochou pokračovatelkou totalitní KSČ, že to dokonce vůbec není komunistická strana, jak má v názvu, nýbrž právě strana socialistická, autenticky levicová, která na rozdíl od tou dobou již jen symbolicky působící ČSS má reálnou šanci začít postupně ovlivňovat chod věcí veřejných ve zkorumpované zemi připomínající kvůli vládám neoliberalní ODS a spol. spíš novodobý "divoký západ" než rodící se demokracii ve středu Evropy.

Miloslav Ransdorf fotografie od Janwikifoto z Wikimedia Commons, CC BY 2.0

Tehdejší KSČM intelektuálně vedly vědecké kapacity jako Miloslav Ransdorf či Jiří Dolejš. A byl to právě Ransdorf, jenž mne svým Minimanifestem rudozeleného socialismu, předvolební programovou brožurou KSČM, do této strany v r. 1998 definitivně přivedl. Ten program byl mimochodem tak podobný programu tzv. Benešpartaj, tedy konkrétně předvolebnímu programu brkounů z roku 1931, že mé srdce doslova zaplesalo a začalo si malovat budoucnost české levice v růžových barvách. Bohužel představitelé tehdy vládní ČSSD to odmítali vidět stejně jako moje

maličkost, a tak dali před 111členné možné povolební většinové koalici s KSČM v roce 2002 přednost zase jen kolaboraci s onou neoliberalní pravici. Špidlovi "sociální demokraté" tím ignorovali nálady našťavané veřejnosti a opustili i poslední zbytky levicovosti, místo aby levice stejně jako ti voliči tehdy dali reálnou šanci. Skutečně socialistickou (či, chcete-li, sociálně demokratickou) konkurentku se rozhodli ponechat v koutě s tím, že její rozumné návrhy si klidně přivlastní a jinak si se stranou, která se svým názvem hlásí ke kontroverzní minulosti, raději nezadají. Co na tom, že Miloslav Ransdorf a pozdější předseda KSČM Vojtěch Filip mj. přispěli na památník JUDr. Milady Horákové, oběti stalinistických procesů v poúnorové ČSR, že nejen oni dva jasně dávali najevo nejen na papíře, ale i v praxi, že KSČM zločiny své předchůdkyně odsoudila a směřuje ke skutečnému socialismu, Socialismu 21. století, který mezitím začal ve Venezuele budovat tamní prezident Hugo Rafael Chávez Frías. Bohumínské usnesení zkrátka znovu zvítězilo.

Dnes, s odstupem dvaceti let, můžeme jen spekulovat, bylo-li to rozhodnutí správné, či nikoli, faktem ale je, že KSČM se v tom koutě začala postupně zase měnit. A to nikoli o další krok dál na cestě k moderní levice, ale naopak zařadila zpátečku, když se (paradoxně spolu s odchodem Miroslava Grebeníčka z čela strany) pomalu vydala cestou návratu ke kombinaci frazeologie a myšlení zkosnatělé totalitní minulosti, prima vlastenectví pak nahradila až extrémním nacionalismem atp. ...

(Dokončení příště)

Komentář: Proč nemohu (zatím) podepsat výzvu Mír a spravedlnost

Antonín Hořčica

Některými signatáři jsem byl požádán o podpis pod výzvu Mír a spravedlnost. Část mé odpovědi (s mým souhlasem) použil Ondřej Slačálek v článku v Alarmu ze dne 10.1.23. Celá má odpověď je zde:

"Ahoj, děkuji za zaslání, oceňuji snahu.

Ale v této podobě výzvu podepsat nemůžu. Ta podle mě zmatená formulace „z konfliktního, neúspěšného dialogu diplomatů k fyzickým bojům na území napadeného státu“ zastírá a nenazývá pravým jménem to, že Ruská federace je, a nebojím se to říct, imperialistickým agresorem a právě proto „Ukrajina krvácí“. Zastavení vojenské podpory Ukrajině znamená odepřít Ukrajincům právo na obranu a otevírá dveře pokračování v ruské agresi. Jakápak to je spravedlnost?

Podepsat nemůžu také pro úplnou absenci snahy o respekt k ukrajinské levici, která bojuje v podstatě na dvou frontách, proti agresorovi a své neoliberální vládě. Jejich mírový plán je zde ([odkaz viz níže](#)).

Pokud by někoho měla nějaké mírová výzva oslovit a komu by měla být určena, tak je to především Ruská federace. Současně by měla směřovat na ruské obyvatelstvo, které je zmanipulované válečnou propagandou a měla by podporovat ruské protiválečné hnutí. Přesto zdravím s nadějí, že se jednoho dne podaří, při vzájemném respektu, sjednotit názory levice.”

Domnívám se, že do spravedlivého mírového řešení mají být zahrnuti všichni, kterých se to týká. Před vydáním výzvy je potřeba v tomto směru provést důkladnou levicovou analýzu, a ta tu zatím chybí. Jak uvedl v nedávné diskusi Jan Májíček, konflikt na Ukrajině je vícevrstvý, zahrnuje řadu aktérů jak na místní, tak na globální úrovni. Z tohoto pohledu se mi zdá, že výzva je jednostranná, obrací se jen na jednu stranu konfliktu a v podstatě umožňuje zachování současné, pro agresora výhodné, situace.

A pokud má být mírová výzva levicová, musí vycházet ze znalosti názorů ukrajinské levice a ruských protiválečných aktivistů. Ukrajinská a ruská levice nejsou jen zástupci jedné mírové organizace, na které se autoři výzvy odvolávají, ale také naši partneři z hnutí Socialnyj ruch, odboráři, anarchisté, levicově smýšlející intelektuálové publikující na Ukrajině i v zahraničí, jako např. Volodimir Iščenko, Oksana Dutčak, Taras Bilous, Volodymyr Artuk, Taras Fedirko, Denis Pilaš, dále lidé kolem ukrajinského levicového časopisu Spilne a ruského levicového časopisu Posle. Určitě i řada dalších, jako například neznámá žena na obrázku z Moskvy (zdroj: NEXTA on Twitter).

Jak uvádí Denis Bondar a Zachar Popovič z organizace Socialnyj ruch *"Ukrajinci chtějí mír, ale ne "příměří", které bude trvat až do další invaze"*. Autoři současně upozorňují na to, že pokud má být jednání o míru úspěšné a důvěryhodné *"není možné bez veřejné diskuse o jeho podmínkách"*, protože ukrajinská veřejnost potřebuje cítit spravedlnost. Proto ukrajinští socialisté požadují veřejná mírová jednání za podmínek přijatelných pro Ukrajince. Jen tak může být zajištěn spravedlivý a trvalý mír.

Pojďme je v tomto úsilí podporovat a vyjádřeme solidaritu se jejich bojem. Pojďme diskutovat o takové mírové výzvě, která bude jejich boj respektovat.

REDAKCE:

ŠÉFREDAKTOR: Vítek Prokop

REDAKTOŘI: Adam Ročárek, Roman Janouch, Vojtěch Juřica

TEXTOVÝ EDITOR: Milan Fujda

GRAFICKÁ ÚPRAVA A DESIGN: Vítek Prokop

KONTAKT: levicoviny@seznam.cz

LEVICOVINY - elektronický zpravodaj Levice. Vydavatel: Levice, Petrohradská 216/3, Praha 10 - Vršovice, 101 00, Česká republika, IČO 49628089